

SOCIALE TANDHEELKUNDE

NEDERLANDSCHE VEREENIGING VOOR SOCIALE
TANDHEELKUNDE.

Deze vereeniging hield onlangs te 's-Gravenhage haar eerste jaarvergadering.

Na een openingswoord door den voorzitter, prof. dr. G. C. Heringa, bracht de secretaris het jaarverslag uit, waaruit o.a. bleek, dat het eerste praktische werk der vereeniging heeft bestaan in de bevordering van de verbinding van een tandarts aan de bestaande kleuterconsultatiebureau's en aan kleuterscholen ten einde aldus een preventieve tandheelkunde van het kleutergebit te verkrijgen, die met betrekkelijk weinig kosten kan tot stand worden gebracht. Te Groningen, den Haag, Amsterdam, Soest, werden daarover besprekingen gehouden, terwijl pogingen worden gedaan voor het Gooi een afdeling der vereeniging te verkrijgen met hetzelfde doel. In Soest bestaat reeds een vereeniging voor preventieve tandheelkunde, terwijl in Amsterdam en den Haag reeds een aanvang wordt gemaakt met praktische uitoefening daarvan resp. op enkele scholen en in een kleuterbureau.

In verband hiermee was het wetenschappelijk gedeelte der vergadering gewijd aan een bespreking van „de preventieve tandheelkunde van het melkgebit”. Door een vijftal deskundigen werd dit onderwerp ingeleid.

De heer G. A. H. Eibrink Jansen, leider van de gem. schooltandheelkunde te 's-Gravenhage, liet zien, hoeveel slechte tanden reeds in het melkgebit worden aangetroffen bij het onderzoek der kinderen in de eerste klas der lagere school, waarbij reeds een aantal hopelooze gevallen worden gevonden. De schooltandenverzorging zal echter de zorg voor het melkgebit moeten afwijzen. Spr. hoopt daarom, dat in de toekomst via kleuterconsultatiebureau en kleuterschool althans een deel der melkgebitten te conserveeren is; zonder houvast aan een organisatie komt men hiertoe nooit.

De heer Witthaus, tandarts te 's-Gravenhage, beschreef de ziekten van het melkgebit en hun gevolgen en gaf aan wat kan worden bereikt, als het kind reeds op 2 à 2½-jarigen leeftijd door den tandarts wordt onderzocht en de ouders de dan ontvangen adviezen opvolgen.

De heer B. J. Brugman, tandarts te Rotterdam, besprak de gevolgen van slechte gewoonten van het kind (duimzuigen, lip- en tongbijten, mondademhaling, enz.) voor het gebit aan de hand van een interessante collectie gipsafgietsels van misvormde gebitten.

Wat nu de bestrijding van deze gebreken betreft gaf dr. B. P. D. Plantenga, kinderarts te 's-Gravenhage, aan hoe aan het kleuterconsultatiebureau samenwerking tusschen kinderarts en tandarts, die absoluut noodig is, opdat door hen geen tegenstrijdige voorschriften aan de moeders worden gegeven, te verkrijgen is en hoe dan geleidelijk aan een weg zal worden gevonden, waardoor ook door kleine voorzieningen aan het melkgebit dit onderdeel op gelijke wijze wordt verzorgd als de andere euvelen, waarvoor de hulp van het bureau wordt ingeroepen.

De laatste spreekster, mevr. M. Muntendam—Isebrée Moens, tandarts te 's-Gravenhage, besprak o.a. de vraag, of de gebitten der kleuters door de ziekenfondsen moeten worden behandeld dan wel door speciale organisaties als de reeds genoemde. Zij deelde mede wat op dit gebied reeds in Engeland, Amerika, Japan, geschiedt; zoo zijn in Japan reeds 36.000 schooltandartsen werkzaam en wordt er bij de bevolking een sterke reclame voor goede verzorging van het gebit gemaakt. Zij wekte tot navolging van deze landen op en wees o.a. ook op de wenschelijkheid van speciale opleiding van jonge tandartsen voor het kleuterwerk en de preventieve behandeling in het algemeen.

Een geanimeerde discussie volgde op deze inleidingen, waarbij bleek, dat algemeen de wenschelijkheid van deze kleuterzorg en van samenwerking van geneeskundigen en tandartsen werd beaamd, en het feit werd erkend, dat de tandarts thans over het algemeen te weinig aandacht aan het melkgebit besteedt.

RECHTSPRAAK EN TANDHEELKUNDE

KANTONGERECHT AMSTERDAM, 12 OCT. 1933 EN 21 DEC. 1933.
(MR. G. PARSER, PLV.).

*Deskundigenbericht t. a. v. een tandartsrekening. Goede trouw.
Betrouwbaarheid van den deskundige.
(Rv.. artt. 222—236).*

D. L. S., eischer,
tegen:

M. J. F. L., wed. L. J. B.

Vonnis van 12 Oct. 1933:

O. ten aanzien der feiten:

dat eischer bij dagvaarding heeft gesteld:

dat gedaagde op 21 October 1932 aan eischer heeft opgedragen, gelijk eischer van gedaagde heeft aangenomen, het maken — en plaatsen van een bovenbeugelstuk met 2 gouden klammers, bestaande uit 8 kunststanden, alsmede het maken en plaatsen van twee goudkronen op den rechterhoektand in de bovenkaak en op den linker kleinen snij-tand in de bovenkaak, zulks voor de overeengekomen som van f 90.50;

dat eischer op dienzelfden dag een afdruk heeft genomen en de maat voor het maken van de twee goudkronen, welke goudkronen terstond door eischer bij den tandtechniker in bewerking zijn gegeven en voor gedaagde gereed gemaakt zijn;

dat eischer met gedaagde heeft afgesproken, dat zij op Woensdagmiddag, 26 October 1932 des namiddags 2 uur 15 minuten zich weder ten huize van eischer zoude vervoegen, tot het laten verrichten der verdere werkzaamheden, doch daartoe niet in staat was wegens ziekte van gedaagde;

dat gedaagde toen heeft afgesproken, dat zij op Maandagmiddag 31 October 1932 des namiddags 2 uur zich weder ten huize van eischer zoude vervoegen tot het verrichten der verdere werkzaamheden, doch gedaagde hieraan niet heeft voldaan en ondanks herhaalde mondelinge sommaties van eischer om bij hem te komen weigert daaraan te

voldoen, ja zelfs te kennen heeft gegeven, dat zij van verdere behandeling afzag;

dat voormelde weigering van gedaagde om bij eischer te komen tot het verrichten van de opgedragen en door eischer aangenomen werkzaamheden moet worden aangemerkt als eene opzegging van de gestelde overeenkomst van aanneming van werk;

dat eischer door de gestelde onrechtmatige opzegging schade heeft geleden, welke schade hij, conform art. 1647 B. W., gerechtigd is van gedaagde te vorderen;

dat de door eischer geleden schade bedraagt zestig gulden, gespecificeerd als volgt: f 55 voor de gemaakte twee goudkronen, f 5 vergoeding voor de niet-nagekomen afspraak op Maandag 31 October 1932;

dat voormelde schadebedrag eischer naar recht en billijkheid toekomt; enz.

Ten aanzien van het recht:

O. dat Wij het wenschelijk oordeelen dat deskundigen worden gehoord omtrent na te melden vragen;

O. dat partijen hebben verzocht slechts een deskundige te benoemen;

Rechtdoende:

Alvorens verder te beslissen:

Bepalen, dat een deskundige zal worden gehoord om verslag uit te brengen omtrent de navolgende vragen:

1. Was het noodig in den mond van gedaagde twee gouden kronen aan te brengen?

2. Was het in overeenstemming met de eischen eener behoorlijke tandheelkundige behandeling, dat eischer zonder nadere behandeling of voorbereiding onmiddellijk, nadat hij naar zijne bewering had geconstateerd, dat twee gouden kronen noodig waren, deze kronen liet vervaardigen?

3. Is de berekende prijs van f 55 voor twee goudkronen als die welke door eischer zijn vervaardigd, doch niet geplaatst, billijk en behoorlijk?

Benoemen tot deskundige enz.

Vonnis van 21 Dec. 1933:

Ten aanzien van het recht:

O. dat eischer niet-ontvankelijk is in zijne vordering voorzoover die strekt tot betaling van f 5 schadevergoeding voor de niet-nage-

komen afspraak, daar eischer geen feiten stelt waaruit volgt, dat hij deswege eenige schade heeft geleden;

O. met betrekking tot eischers vordering tot betaling van f 55;

dat gedaagde de door eischer gestelde overeenkomst heeft ontkend en eveneens heeft ontkend, dat de goudkronen terstond, d. w. z. tusschen 21 October 1932 en 26 October 1932, bij den tandtechniker in bewerking zijn gegeven;

dat dit laatste feit niet wordt bewezen door den in het geding gebrachten gipsafdruk met goudkronen, daar uit niets blijkt, wanneer die goudkronen zijn vervaardigd;

dat eischer bij dagvaarding heeft aangeboden „zijn vordering nader te bewijzen” en bij repliek heeft aangeboden de door hem gestelde overeenkomst „met een getuige te bewijzen”;

dat Wij echter — daargelaten of hierin een behoorlijk bewijsaanbod kan worden gezien — in elk geval geen termen vinden den eischer tot het bewijs der overeenkomst toe te laten;

dat toch, zelfs indien eischer erin zoude slagen te bewijzen, dat gedaagde hem de opdracht had gegeven zooals die bij dagvaarding is gesteld, uit den aard der zaak volgt, dat gedaagde die opdracht uitsluitend zou hebben gegeven op grond van een advies van eischer, dat het noodzakelijk was die werkzaamheden te verrichten, terwijl in het — niet zeer denkbare — geval, dat gedaagde uit eigen beweging den eischer het plaatsen van gouden kronen zoude hebben opgedragen, de eischer die opdracht alleen zou hebben mogen aannemen, indien de noodzakelijkheid daartoe aanwezig was;

O. dat de door Ons benoemde deskundige, wiens oordeel Wij met de daarvoor aangevoerde gronden overnemen en tot het Onze maken, heeft verklaard: dat het niet noodig was in den mond van gedaagde twee gouden kronen aan te brengen; dat de tanden waarover de gouden kronen zouden worden aangebracht volkomen gaaf waren en op gave tanden geen gouden kappen worden aangebracht zonder de uiterste noodzaak, die hier niet aanwezig was; dat het aanbrengen van kappen in dit geval niet in overeenstemming is met een goede tandheelkundige behandeling;

dat hieruit voortvloeit, dat eischer — zelfs indien de opdracht zou zijn gegeven — zich te goeder trouw hierop niet mocht beroepen, omdat eischer hetzij het plaatsen der kappen niet had mogen aanraden, hetzij — indien de gedachte van gedaagde was uitgegaan het plaatsen der kappen had moeten ontraden; en in elk geval gedaagde aan deze opdracht niet gebonden zou zijn, daar alsdan die opdracht — ge-

geven op eischers advies — geldige oorzaak zoude missen, omdat alsdan misbruik zou zijn gemaakt van de onwetendheid van gedaagde;

dat al ware zulks anders, eischer toch geen schadevergoeding zou kunnen vorderen voor het maken der kronen, omdat het volgens den gehoorde deskundige, wiens oordeel Wij met de daarvoor aangevoerde gronden overnemen en tot het Onze maken, niet in overeenstemming is met de eischen eener behoorlijke tandheelkundige behandeling, dat eischer zonder nadere behandeling of voorbereiding — onmiddellijk nadat hij naar zijne bewering had geconstateerd, dat twee gouden kronen noodig waren — de kronen liet vervaardigen, doch dat aan het nemen van den afdruk een bewerking had behooren vooraf te gaan, welke bij gedaagde niet heeft plaats gehad;

dat hieruit volgt, dat, zelfs al zoude de overeenkomst vaststaan en eischer daaraan rechten kunnen ontleenen, eischer toch geen rechten zou kunnen ontleenen aan het vervaardigen der gouden kronen, omdat daartoe tusschen 21 en 26 October 1932 te goeder trouw geen aanleiding bestond;

dat eischer in een lang betoog de deskundigheid van den door Ons benoemde deskundige betwist, doch ten onrechte;

dat — daargelaten, dat eischer zonder eenige reserve in den persoon van den deskundige heeft berust en dezen bij diens verhoor talloze vragen heeft gesteld — Ons uit eigen wetenschap bekend is, dat de gehoorde deskundige gedurende ongeveer twintig jaar, van 1910 tot 1930 een zeer drukke particuliere tandartspractijk te Amsterdam heeft uitgeoefend;

dat het plaatsn van gouden kronen tot zijn gewonen regelmatigen arbeid behoorde;

dat de deskundige onder zijn ambtgenooten als bijzonder bekwaam bekend staat, gedurende geruimen tijd secretaris is geweest van de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde en thans een van de 2 plaatsvervangende leden is van het Centraal Medisch Tuchtcollege, dat speciaal voor tandheelkundige kwesties is aangewezen;

dat Wij dan ook het volste vertrouwen hebben in de deskundigheid en objectiviteit van den gehoorde deskundige;

dat eischers betoog omtrent het verschil tusschen mondarts en tandarts reeds daarom buiten beschouwing kan blijven, omdat eischers beweerde werkzaamheden uitsluitend die van een tandarts zijn;

dat Wij dan ook geen termen vinden om een anderen deskundige te benoemen;

dat Wij evenmin termen vinden tot het benoemen van drie nieuwe deskundigen, met betrekking waartoe Wij daarenboven opmerken, dat eischer uitdrukkelijk vóór het wijzen van ons interlocutoir vonnis verzocht heeft eenen deskundige te benoemen en eischer daarop niet kan terugkomen;

dat uit een en ander volgt dat het door eischer aangeboden getuigenbewijs als niet ter zake dienende behoort te worden gepasseerd en eischers vordering behoort te worden afgewezen; enz.

(Ned. Jurisprudentie 1934).